

то си, по го остави тука доле, и дѣцата му или роднини тѣ му биваѣтъ наслѣдници.

16 ЗА ОБЩИНИ ТѢ И ЖИВОТИ ТѢ ЧЕЛОВѢЧЕСКИ.

Много иѣща ставатъ въ утробы тѣ и въ поврхность та на земля та, безъ да се трудѣтъ чловѣци тѣ за това; но не ставатъ толкова колкото сѣ потребни. Затова чловѣци тѣ се принуждаватъ да ги обработватъ, да ги събиратъ и да ги правятъ. И кой то не може самъ да обработи или да прави, той, треба да ги купува отъ други, тѣ, или да имъ се моли да му ги дарѣтъ. За това сичко шото правѣтъ чловѣци тѣ се зве дѣло (работа). Работа та е полесна и става по скоро, кога то чловѣци тѣ си спомагатъ. Затова не живѣѣтъ сами и раздѣлени единъ отъ други, но въ община.

Единъ мжжъ живѣе за-едно съ една жена; и супружество то се зве свадба (женитба). Когато супружество има чада, тѣ тогава сѣ една малка община, и се зве домочадіе, кое то се съдржава отъ ступанина, ступаница та, дѣца та, слуги тѣ и служанки тѣ.

Роднини тѣ се зватъ: отецъ, матеръ, дѣдо, баба, сынъ, дъщеря, паструкъ (очувъ), мащиха, заварникъ, заварница, свекъръ, свекърва, братъ, сестра, внукъ, внука, браточетъ, браточетка, братанецъ, братанеца, чичо, стрина, леля, уйчо, уйна, младоженикъ, деверъ, зълва, итѣрва и др. т.

И онези дѣца на кои то родители тѣ сѣ непознати се зватъ: пичове (копилита). Дѣца та на кои то родители тѣ сѣ умрели, се зоватъ, сыраци. Много домочадія дето живѣѣтъ за едно въ едно село или въ единъ градъ се зватъ община. Тѣ иматъ различни животи и слѣдѣтъ разны работи и художества. Колко то азъ знаѣмъ за тѣхъ сѣ тѣзи: Чловѣци тѣ кои то живѣѣтъ по ниви тѣ и по седа та, се